potētia et ſapientia tua relucet.
¶ Propheta admirās exaltationem hu
mane nature in xp̄o ait. Quid ē homo
ſcȝ vilis et miſer. q̄ memor eiꝰ es eum
a peccato liberando aut quis eſt filiuſ
homīs Ade q̄ viſitas eū aſſumendo
eius humanitatis naturam in perſonam
filij dei viſitaſti eum. Verbum caro factū
eſt ⁊ habitauit in nobis. Minuiſti euȝ
paulominus ab angelis quia paſſi=
bilem et mortalem feciſti. cuiuſmodi āge=
li non ſunt facti per meritum tamē paſſio
nis ſue. gloria reſurrectionis et honore
aſcenſionis ſuper omnes celos ⁊ angelos
corōaſti eū et cōſtituiſti eū caput et
regem ſuper oīa opera manuū tua=
rum.
¶ Omia ſubieciſti ſub dominio et
poteſtāte eiꝰ vt preeſſȝ omnibꝰ et domi
naretur cunctis ad nutū oues et boueſ
vniuerſas in ſuper et pecora cāpi.
¶ Volucres celi et piſces ma
ris qui perambulāt ſemitaſ mariſ
ad que omnia diuīa prouidētia ſe extēdit
¶ Oſtenſa tanta dignitate xp̄i concludēs
ait. Domīe cui omnis poteſtas data eſt
in celo et in terra dominꝰ noſter nrām
naturam aſſumens et in ea nos redimēs
vere valde admirabile eſt nomē tu
um in vniuerſa terra.

¶ Pſalmus nonus in quo de iu
diciaria ptāte chriſti.

Confitebor tibi
domīe confeſſione laudis ī
toto corde meo non in p=
te tantum predicabo excellentia que
dam opera tua. que omnia certe ſūt
admiratione digna.
¶ Letabor interius et exultabo exte=
rius intēſa leticia in te non in rebus ſcla
ribus non in iocunditate rerum labilium
quia ibi nō eſt vera leticia pſallam ope=
re gratias agens nomini tuo qd̄ altiſſi
mum eſt.
¶ Letabor dico et exultabo gratias agēs
Quia inimicus humani generis
dyabolus per te cōuertetur retror
ſum deficiendo a propoſito malicie ſue ⁊
inimici noſtri ſatellites infirmabūtur
in ſua poteſtate quia bonis nocere nō po
terunt. et peribunt in die iudicij a facie
tua ſententiante ⁊ puniente eorum mali=
ciam.
¶ Letabor in ſuper et exultabo taȝ aīo
q̄ȝ corpore in te. Quoniam feciſti iudi
cium meum ſumendo humanam na=
turam et penalitates eius vt pro me ſatiſ=
faceres et cauſam meam feciſti et con
firmaſti aduerſario meo condemnato. q̄=
re merito ſuper thronum futuri iudicij
cum maieſtate magna ſeſſurus es iu=
ſticiam ſingulis tribuens ſ̄m merita ſin=
gulorum.
¶ Increpaſti per predicationem apo
ſtolorum gentes. de idolatria cui erant
dedite et perijt impiꝰ dyabolus amiſſa
poteſtate qui adeo perijt vt nomina ido
loꝝ deleueris de terra ineternū.
¶ Errores diuerſi quibus dyaboli ani
mas occidunt defecerunt per xp̄um ⁊ apo
ſtolos pro magna parte in pmo aduen
tu. In ſecundo vero ex toto deficient et ci
uitates eorum. demonum cultui dedi
tas per principes catholicos deſtruxiſti
idoloꝝ culturā ab eis excludēdo ⁊ eaſ dei
ſeruitio ſubiugādo.
Perijt memoria idolorū ⁊ idolatraꝝ
per ſonitū p̄dicationis apl̄oꝝ ⁊ alioꝝ p̄
dicatoꝝ dominiū vero ⁊ regnū xp̄i per
manet ineternū ex merito illiꝰ iudicij
q̄ iudicatꝰ eſt ī morē. ¶ Paratā hȝ po
teſtatē iudiciariā ad iudicādum et ipſe
cui paē dedit oē iudiciū facere iudicabit
orbē terre et ppl̄os ī equitate et iu
ſticia vniuſcuiuſqȝ meritis p̄mia cōdig̃
reddēs. ¶ Et factꝰ ē dominꝰ refugiū
pauperi ſpū ppl̄o catholico. paup aūt dr̄
q̄ trena cupiditate euacuatꝰ celeſti deſide
rat largitate diteſcere adiutor ī tribl̄ati
one quādo oportunū ē. illd̄ ē adiutori
uȝ dulciſſimū qd̄ in neceſſitate preſtatur

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Et q₂ refugiū es ⁊ adiutoꝛ Sperent in te nō inſeaut in reb⁹ q̄ tēporis volubilitate ptrāſeūt. qui nouerūt per veraꝫ fidem potētiā et magnificētiā tuā q̄ niā nō dereliquiſti omnino abſqꝫ ꝯſolatione querētes te fide et ſāctis opib⁹

¶ Et ideo vos o fideles pro tantis beneficijs Laudate dominū gratias agēdo qui habitat in eccl'ia catholica in q̄ illuminati celeſti gratia per fidem contēplantur deum et predicate inter gentes admirādā, puidētiā et ſtudioſā diligētiā in repatione humani generis.

¶ Nolite timere ſi tiranni occidunt corpus Quoniā domin⁹ nō eſt oblitus clamorē pauperū occiſorum. quoniā recordat⁹ eſt clamores eoꝝ glorificādo eos et conſolando et interfectores puniendo requirēs ſanguinē eoꝝ d̄ manu tirannorum aliquando per penam tēporalem. aliquando p eternam. aliquādo vtroqꝫ modo.

Propheta in perſona eccleſie Miſerere mei domīe vide oculo compaſſionis depreſſionē quam ſuſtineo ab inimicis meis.

¶ Tu vide domine Qui elōgas me a perſecutionib⁹ hereticorum ⁊ paganorum ac iudeorum et ſectis eoruꝫ que ſūt porte mortis. quia per eas eſt introit⁹ ad eternam mortem vt ānūciem predicando oīa opera laudabilia tua per que nomen tuum eximium toto orbe celebratur. annūcieꝫ dico exiſtentibus ī portis eccl'ie militātis. que eccl'ie triūphantis filia eſt.

Quia exaltas me de portis mortis. ideo Exultabo in chriſto ieſu ſaluatore electorū tuoꝝ exultabo etiaꝫ in depreſſione inimicorum meorum. multi enim gētiles in peccato qd̄ fecerūt occidēdo corpora ſanctorum. obſtinati mortui ſunt et in infernum demerſi.

¶ In laqueo mortis quem fraudulento conſilio ſanctis viris parauerunt comprehenſus eſt pes eoꝝ ipſis pena mortis anime et corporis in ſempitnū illaqueatis.

Cognoſcetur iudiciaria poteſtas dei iudicia faciens cum reddet vnicuiqꝫ ſm opera ſua peccatoꝛ vero ex operibus manuum ſuarum comprehēſ⁹ eſt q̄ dignus ſit eternis ſupplicijs.

¶ Conuertentur in finali iudicio peccatores in infernum quod erit quando per ſententiam xp̄i deijcientur in inferni profundum cuiuſmodi ſunt gentes que obliuiſcuntur deū. ſcꝫ in fine moriētes ſine pn̄ie remedio

¶ Propheta de remuneratōne ſanctorum loquens ait In finali iudicio nō erit obliuio pauperis ſpū. ⁊ ſi hic vident aliqn̄ eſſe in obliuiōe patientia eniꝫ pauperuꝫ non carebit remūeratōne quia et ſi differtur nō aufertur auxilium dei a ſc̄is ſuis.

Propheta ſpiritu p̄uidens aduētū ātixp̄i ⁊ picul' magn̄itudine perterrit⁹ clamās ait. Exurge domīe ad iudicandum excita potentiā tuaꝫ nō preualeat facere qd̄ vult hō peccati. ſ. antixp̄s hō peſſim⁹ in quo tāta erit verſucia et poteſtas vt ſola virtus tua poſſit ſuperare ei⁹ neqciā. et celerrime iudicētur gētes q̄ cū ipſo leuiſſime ſcelera magna facture ſūt. ¶ Conſtitue pmiſſiue. legiſlatorē. ſ. antixp̄um ſuper eos q̄ eum ſequūtur nō ad regendū ſed ad eoꝝ ruinā et ſubuerſionem ſciant gentes que antixp̄o adherebunt ſcientia experientie quoniam homines ſunt fragiles ⁊ ſtulti ponentes fidē et ſpē in antixp̄o omniū hominū peſſimo.

¶ Ut quid domine receſſiſti lōge a ſanctis tuis tempore antixp̄i in quo deſpicere videris eos nō liberando cito eos in tā oportuno tēpore qd̄ eſt tēp⁹ tribulationis

¶ Uere oportunū tp̄s erit ſbueniēdi fidelib⁹ iuſtis. q̄niā. Dum ſuperbit impi⁹ ātixp̄s in ptāte pauper ppl's xp̄ian⁹ obedire ſibi nolens cruciabitur omni genere tormentorum. verūtamē ipſe et ſatel

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

lites eius cõpꝛehẽdẽtur in conſilijs
quibꝰ cogitãt cruciari ſanctos quia ipſi
in fine cruciatibus peribunt cum domiꝰ
ſpiritu oꝛis ſui interficiet antixp̃m
Superbiet quidem impius Quoniaꝫ
tamen ãtixp̃s hõ peccati laudabitur
et benedicetur a ſuis adulatoꝛibus ele
uatus in ſuperbiam magis ac magis de
lectabitur in cruciatibꝰ ſanctoꝛũ pec
catoꝛ antixp̃s ex nimia adulatione adhe
rentiũ ſibi ita eleuabit in ſuperbiã ꝙ blaſ
phemabit deũ vſurpans ſibi diuinita
tis nomen qui ꝫm mĺtitudinẽ ire di
uine cõtra ſe ꝓuocate nõ queret penitẽ
tiam ſed moꝛietur in ſua obſtinatione in
duratus.
Nõ eſt deꝰ in cõſpectu eiꝰ. non enim
conſiderat deum omnia cognoſcentẽ nec
conſiderat eum futurum iudicem. ⁊ ideo
vie illiꝰ cogitationes conſilia ⁊ opa ſoꝛ
dẽt in omni tẽpoꝛe vite ſue
¶ Auferẽtur a memoꝛia ſua iudicia
tua ⁊ ideo non metuet illa ſuperuentura
ſibi pꝛe elatione et obſtinatiõe nimia om
nes vero inimicos ſuos reges terꝛe
potentia ⁊ dolis ſibi ſubijciet vt ſolꝰ re
gnet et ſedeat in templo dei extollens ſe ſu
ꝑ omne qḋ colit̃ ⁊ dicit̃ deus.
Et dicet ex nimia elatione ĩ coꝛde ſuo
ego ſecurus ſuꝫ in ſtatu meo nõ moue
boꝛ de gente in gentem ſuper omẽs
regnabo. dominiũ enim meuꝫ ſtabile erit
atqꝫ firmũ ſine malo ĩquietudinis aut
aduerſitatis.
Cuiꝰ os blaſphemijs in xp̃m et con
tumelijs in ſãctos plenũ erit et ama
ris cõminationibꝰ et dolis decipiet
multos. et linguã ſua mandabit labo
rem et doloꝛem inferri ſanctis.
Sedebit ſemper cogitans ponere occl̃
te inſidias ſanctis adherentibꝰ ſibi
malis hominibꝰ huius ſeculi cupidis
quos muneribus accumulabit ſibi vt eo
rum conſilio interficiat innocentem
ſcꝫ fidelem populum ſibi non obedientẽ.
Oculi eius in pauperem populum
xp̃ianum crudeliter reſpicient quomo⸗
do depauperabit eum et quaſi leo in
ſpelunca ſua meditabitur inſidias
et artes quibus fraudulenter poſſit xp̃ia⸗
num pp̃lm cõſumere
¶ Inſidiabitur rapere violẽtia pau
perem populũ xp̃ianũ. ſi vero ſic nõ po⸗
terit. curabit rapere pauperẽ fraudulẽ
tia dũ cum blandicijs et poſſeſſionibꝰ ad
ſuas nequicias flectere faciet.
¶ Captũ vero fidelem In laqueo pro
miſſionis diuitiarum humiliabit tra⸗
hendo eum ad conſentiendũ ei. ⁊ ſubijciet
dominationi ſue. ⁊ cum antixp̃s nimia fe
licitate in ocium remiſerit animũ inclia
bit ſe ad delicias et voluptatem carnalẽ
ſed dño non patiente eum amplius ſeui
re in ſanctos repentino interitu a ſuo do⸗
minio cadet ¶ Merito cadet quoniaꝫ
Dixit in coꝛde ſuo oblitꝰ eſt deꝰ ſan
ctoꝛum ſuoꝛum vt eos ſaluet auertit fa
ciem ſuam ne videat ea que in terꝛa ⁊
in hoc mundo aguntur vnde q̃ꝫdiu ſclm
durabit ſine fine regnabo
¶ Propheta vt pꝛedicta mala cito fini
antur petit accelerari iudiciũ dicẽs Exur
ge ad iudicium domĩe deꝰ qui videriſ
doꝛmire permittendo ãtixp̃o tanta mala
ĩferꝛe ſãctis tuis et exaltetur ꝑtãſ tuã
in vĩdictã eiꝰ ne obliuiſcaris tuoꝝ fi
delium. ¶ Propter quid impiꝰ an
tixp̃s ſuis blaſphemijs irꝛitabit deuꝫ
niſi quia credit ꝙ deꝰ tanq̃ꝫ neſciẽs aut ĩ⸗
potẽſ nõ requiret facta ſua ad puniẽdũ
Sed ipſe ãtixp̃s fallit̃. q̃niã tu dñe q̃ noſti
oia. Vides laboꝛẽ et doloꝛẽ q̃s ſãctis
tuis intulerit. et cõſideras q̃lr̃ antixp̃ꝫ
et cõplices ſuos tradas in manꝰ iuſti⸗
cie tue ad puniendũ. ¶ Et h̃ merito
Quoniã tota ſpeſ populi chꝛiſtiani
ĩ te ẽ vt eũ ꝓtegas. et ideo ipſi tanq̃m oꝛ⸗
phano patꝛno ſolaciõ deſtituto tu eris
adiutoꝛ. ¶ Cõterere potẽtiã antixp̃i
pctõꝛis in ſe et maligni ĩ alios diſcu
tieſ a te pctũꝫ illiꝰ ſi ſit ãplꝰ vtile ad pur
gatõꝫ electoꝝ et nõ ĩuenietur vltra ad
h̃ eẽ vtile eo ꝙ ſufficiẽt erit purgati. ⁊ ſic ãti
xp̃s ⁊ cõplices deijcient̃ ĩ ignẽ inferni.

Tunc deſtructo antixp̄o manifeſte. In-
noteſcꝫ regnū eternū et dominiū xp̄i
ſine fine pacificum peribūt aūt antixp̄ſ
et cōplices ſui pagani iudei heretici et fal-
ſi xp̄iani de terra illius. i. de regno quo
ſoli beati pfruunt.
In quo Deſideriū iuſtoꝝ exaudiuit
dominꝰ ardorē vero deſiderij eorū
ad participandum beatitudinem tuam
intellexit clemētia tua
Judicare ergo pro populo chri-
ſtiano humili qui erit in fine mundi pro
eo ferendo ſententiam ſic vt nō appōat
magnificare ſe ſuper terrā ſuperbꝰ
ille antixp̄s vt fecit qui erit purus homo
non deus licet a demone poſſeſſꝰ oſtēdet
ſe tanq̄ꝫ ſit deus.
Pſalmus decimus in quo do-
cet reſiſtere hereticis qui fideles
nituntur in ſuam prauitatem con-
uertere.
Vox eccleſie
IN domīo con-
fido tenens eius fidem. qui ē
mons in vertice montiū quo-
modo ergo vos o heretici dicitis anie
mee trāſmigra ad nos qui ſumꝰ per
excellentiam ſicut mons altus ſcientia et
vita O heretici petitis a me tranſire de vi-
tate ad falſitatem a luce ad tenebraſ here-
tice prauitatis. hoc ego non faciam quia
ſi ſic hoc facerem ero ſicut paſſer inſta-
bilis ⁊ vagus qui ad nequiſſimas predi-
cationes leuitate inconſtantiſ animi trāſ-
fertur.
Ideo autem in domino cōfido Quoni-
am peccatores ſcꝫ heretici intēderūt
potētiā verboſitatis ſue parauerūt in-
ſidioſe verba venenoſa et acutas ſē-
tētias. quas de ſcripturis ſanctis iuxta
voluntatem ſuam detorquent vt ambi-
guis et obſcuris ſentētijs vulne-
rēt anias ſimpliciū Domie Intel-
lectū verum et ſanum legis tue quem de
ſcripturis ſanctis per ſanctos tuoſ docto-
res eccleſie exponēdo perfecte edidiſti he-
retici male exponendo peruerterūt et
deſtruxerūt quātū in eis fuit qui falſis
interpretationibus ſcripturas ſanctas la-
cerare moliuntur conuertentes in quorū-
dam necem que a domino prolata ſūt ad
ſalutem iuſtus aūt ſcꝫ xp̄s quid faciet
reſpondetur q̄ reddet bona bonis et ma-
la malis.
Dominus enim facit fideles ſuos bo-
nos tēplū ſuū inhabitando in eis p gra-
tiam et inhabitando ſanctificat ⁊ celeſtes
efficit in quibuſ ipſe ſedet Oculi
eius ī populū chriſtianū reſpiciūt
ei miſerando et ad ipſum protegendum
et oculi eiꝰ ſcrutantur actus et cogita-
tiones filioꝝ hominū
Dominꝰ ſcrutatur ⁊ inq̄rit iuſtū actꝰ
eius inquirendo et hoc ad remunerandū
impiorum autem ad puniēdum qui di-
ligit iniquitatē odit aniam ſuaꝫ q̄a
ei eterna ſupplicia p̄parat.
Propheta d̄ pena malorum ait Pluet
ſuper peccatores laqueos indiſſolu-
biles penarum quia eterne erunt pene eo-
rum ignis inextinguibilis fetor intole-
rabilis remorſꝰ conſcientie inceſſabilis.
et he pene pars calicis eorū menſura-
buntur iuxta modum et menſuram me-
ritorum eoꝝ.
Et hoc faciet dominus Quia iuſtꝰ eſt
et iuſticias dilexit vnumquēqꝫ ſm p-
prium opus iudicans et equitatem vi-
dit vultꝰ eiꝰ vt iuſtis premia peccatori-
bus penas tribuat ꝯdignas.
Pſalmꝰ. XI. in quo propheta
petit a malis huius mūdi liberari.
SAluū me fac do-
mine a mūdi maliſ ⁊ piculiſ. q̄-
niam ī aliq̄ alio nō eſt ſalꝰ. ido
timentē et exclamantē exaudi quoniā
defecit ſanctitas in hominibuſ pauci
ſancti ſūt inter tot malos quoniā dimi-
nute ſunt veritates. ſcꝫ vite ⁊ doctrie
et iuſticie a filijs hominū Vere dimi-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf